

Κάθε πρωί ο ΦΡΙΞ πριν φάει το πρωινό του αισθανόταν λίγο "κομμένος". Σερνόταν λοιπόν με δυσκολία μέχρι το ψυγείο, και άδειαζε όσα παγάκια είχαν προλάβει να γίνουν κατά τη διάρκεια της νύχτας. Α! ξέχασα να σας πω ότι ο Φριξ (μάλλον το παρέλλειψα μήπως και τρόμαζαν κάποιοι από εσάς) είναι εξωγήινος!!! Δεν εννοώ με αυτό ότι ήταν από κάποιο άλλο πλανήτη, αλλά ότι ήταν από την "Εξω Γη", όπως λέμε "Κάτω Πετράλωνα", "Πέρα Ραχούλα", "Άνω Διακοφτό" κλπ. Μετά απο αυτή τη διευκρίνιση θεωρώ αυτονόητο το ότι έχετε κατανοήσει πως οι Εξωγήινοι έχουν ιδιέτερες διατροφικές σιγήθειες...

Αφού έφαγε λοιπόν το πρωινό του και στυλώθηκε, ξεκρέμασε το κλειδί του εργαστηρίου του από το καρφί που κρεμόταν στον τοίχο και προχώρησε προς τον κήπο. Πέρασε ανάμεσα στις σειρές με τις τριανταφυλλιές, τους πυράκανθους, τα γαιδουράγκαθα, τις τσουκνίδες και τους κάκτους και έφτασε μπροστά σε έναν ψηλό πέτρινο τοίχο.

Μόλις έβγαλε από την τσέπη του το κλειδί, μια κλειδαρότρυπα εμφανίστηκε σε ένα σημείο του τοίχου και μετα και άλλη και άλλη... και σε λίγα δευτερόλεπτα ο πέτρινος τοίχος είχε γεμίσει με κάθε είδους, σχήματος και μεγέθους κλειδαρότρυπες. Τώρα ποιά ήταν η σωστή;

Ουφ... είπε αναστενάζοντας, κάθε μέρα η ίδια ιστορία... Άντε πάλι να βρώ τη κλειδαρότρυπα...

Πρέπει εδώ να πούμε ότι κάθε μέρα οι κλειδαρότρυπες εμφανίζονταν σε διαφορετικό σημείο και κάθε πέντε λεπτά άλλαζαν θέση, πράγμα που δυσκόλευε την κατάσταση ακόμη περισσότερο.

Ξεκίνησε λοιπόν ο ΦΡΙΞ να δοκιμάζει το κλειδί του σε κάθε κλειδαρότρυπα...

πρέπει να είχαν περάσει τουλάχιστον τρεις ώρες που προσπαθούσε χωρίς αποτέλεσμα να ξεκλειδώσει το μυστικό πέρασμα για το εργαστήριο του ο Φριξ, όταν κάθισε απογοητευμένος κάτω από ένα δέντρο του κήπου.

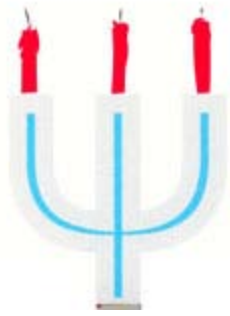
Τεράστια σαλιγκάρια γλυστρούσαν πάνω σε χοντρά υγρά φύλλα

στο τέλος, καθώς ο Φριξ αποκοιμήθηκε κάτω από το δέντρο, τα σαλιγκάρια άρχισαν να ανεβαίνουν πάνω του

όταν ξύπνησε επιτέλους ο ΦΡΙΞ ήταν γεμάτος σάλια και αναρωτήθηκε: Μα καλά πως τα κατάφερα να κοιμηθώ στη βροχή; Τελικά αποφάσισε ότι ήταν πολύ αυστηρά τα μέτρα ασφάλειας για το μυστικό του εργαστήριο αφού ούτε ο ίδιος δεν μπορούσε να μπει και αποφάσισε να μην ξαναπροσπαθήσει ποτέ!

είχε αρχίσει να νυχτώνει και ο ΦΡΙΞ αποφάσισε να γυρίσει σπίτι του. Άυριο θα σκεφτώταν τι να κάνει με το θέμα του εργαστηρίου. Είχε αρχίσει να πεινάει κιόλας και έτσι ετοίμασε το βραδινό του.

Έστρωσε το τρπέζι με κάθε επισημότητα: έβαλε τα καλά σερβίτσια, τα καλά πιάτα και τα ασημένια κηροπήγια...

Την επόμενη μέρα, ο Φριξ απογοητευμένος που δεν μπορούσε να μπει στο εργαστήριο του, αποφάσισε να πάει ταξίδι...

Φόρτωσε το αυτοκίνητο του με όλα του τα υπάρχοντα και ξεκίνησε.

Του Φριξ του άρεσε πολύ να ταξιδεύει με το αυτοκίνητο! Του άρεσε καλύτερα να οδηγεί άλλος, ώστε να μπορεί να κοιτάει έξω. Στα ταξίδια βλέπει κανείς τα πιο ενδιαφέροντα πράγματα: γέφυρες που περνάνε πάνω από το κεφάλι σου με αστραπιαία ταχύτητα, δέντρα που τρέχουν παράλληλα με το αυτοκίνητο και προσπαθούν να σε προσπεράσουν... ιπτάμενα κίτρινα ψάρια... Ε ιπτάμενα κίτρινα ψάρια; τρελαθήκαμε μου φαίνεται, σκέφτηκε ο ΦΡΙΞ καθώς αμέσως μετά την τελευταία στροφή ένα κίτρινο χάρτινο ψάρι του έκανε οτοστοπ!

-Μα τι μου λες τώρα βρε μαμά: Εξωγήινοι που είναι από τη Γη και τρώνε παγάκια για παγωτό...

Κλειδαριές που εμφανίζονται και εξαφανίζονται, γιγάντια σαλιγκάρια και κίτρινα ψάρια πουκάνουν οτοστόπ...

-Ε, δεν μου ζήτησες μια ιστορία για το δρόμο; ορίστε λοιπόν...